

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Одбор за уставна питања
и законодавство
04 Број: 02-3519/18
23. новембар 2018. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 23. 11. 2018

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
03	02-3606/18		

НАРОДНА СКУПШТИНА

Београд

Одбор за уставна питања и законодавство Народне скупштине, доставља, на основу члана 194. став 2. Пословника Народне скупштине ("Службени гласник РС" број 20/12 - пречишћен текст), Народној скупштини Предлог аутентичног тумачења одредбе члана 22. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС”, број 18/16), с предлогом да се у складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине, донесе по хитном поступку.

За представника Одбора у Народној скупштини одређен је Ђорђе Комленски, председник Одбора.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД
ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА
Ђорђе Комленски

ПРЕДЛОГ

На основу члана 8. став. 1. Закона о Народној скупштини ("Службени гласник РС", број 9/10) и члана 194. став 2. Пословника Народне скупштине ("Службени гласник РС", број 20/12 - пречишћен текст)

Народна скупштина на седници одржаној _____ 2018. године, донела је

АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ одредбе члана 22. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС”, број 18/16)

Према одредби члана 22. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС”, број 18/16) која гласи: „Управни уговор је двострано обавезан писани акт који, кад је то посебним законом одређено, закључују орган и странка и којим се ствара, мења или укида правни однос у управној ствари.”

Сагласно одредби члана 22. став 2. наведеног закона „Садржина управног уговора не сме бити противна јавном интересу нити правном интересу трећих лица.”

Ове одредбе треба разумети тако да се уговори закључени у складу са посебним законима, ако тим посебним законом нису изричито предвиђени као управни уговори не сматрају управним уговорима у смислу Закона о општем управном поступку и на њих се не може примењивати правни режим Закона о општем управном поступку.

Ово аутентично тумачење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије”.

01 Број
у Београду, _____, 2018. године

НАРОДНА СКУПШТИНА

ПРЕДСЕДНИК
Маја Гојковић

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Законом о општем управном поступку („Службени гласник РС“: Број 18/16) уведена је нова категорија управних активности – управни уговори. Управни уговор је двострано обавезан писани акт који, кад је то посебним законом одређено, закључују орган и странка којим се ствара, мења или укида правни однос у управној ствари. Управни уговори су уговори закључени између јавноправног субјекта с једне стране и приватноправног субјекта, с друге.

У пракси се јавило питање да ли се уговори закључени у складу са посебним законима сматрају управним уговорима у смислу Закона о општем управном поступку и да ли се на њих може примењивати правни режим ЗУП-а који се односи на управне уговоре, ако посебним законом нису изричито предвиђени као управни уговори. Тако се поставило питање да ли је уговор о јавној набавци, уговор о јавно-приватном партнерству или уговор о концесији управни уговор или уговор закључен у правном режиму Закона о јавним набавкама, односно Закона о јавно-приватном партнерству и концесијама.

Уговори које закључује јавноправни субјект на основу и у складу са посебним законима не могу се сматрати управним уговорима, уколико тим посебним законима то изричито није предвиђено. Наиме, уколико би се на такве уговоре, као што је на пример, уговор о јавној набавци, уговор о јавно-приватном партнерству или уговор о концесији применио режим управног уговора, дошло би се у ситуацију сукоба закона и проблема у примени. У конкретном случају дошло би до сукоба Закона о јавним набавкама, односно Закона о јавно-приватном партнерству и концесијама и Закона о општем управном поступку. Сукоб закона решава се на више начина, тумачењем воље законодавца од стране субјеката које примењују правне норме или од стране суда, применом различитих правних начела. Тако је могуће да у вези са наведеним уговорима један субјекат примењује правно начело *Lex specialis derogat legi generali*, док ће други субјекат примењивати правно начело *Lex posteriori derogat legi priori*. На овај начин, у пракси може доћи до примене различитих норми на исти уговор, што би представљало апсолутно произвољну примену права.

У том смислу, потребно је додатно прецизирати одредбу члана 22. Закона о општем управном поступку да се уговори јавноправних субјеката закључени у складу са посебним законима, ако посебним законом нису изричито предвиђени као управни уговори, не сматрају управним уговорима у смислу Закона о општем управном поступку и на њих се не може примењивати правни режим Закона о општем управном поступку.

У складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине, Одбор предлаже да се аутентично тумачење донесе по хитном поступку, да би се спречиле штетне последице до којих могу да доведу недоумице у примени наведене одредбе.